

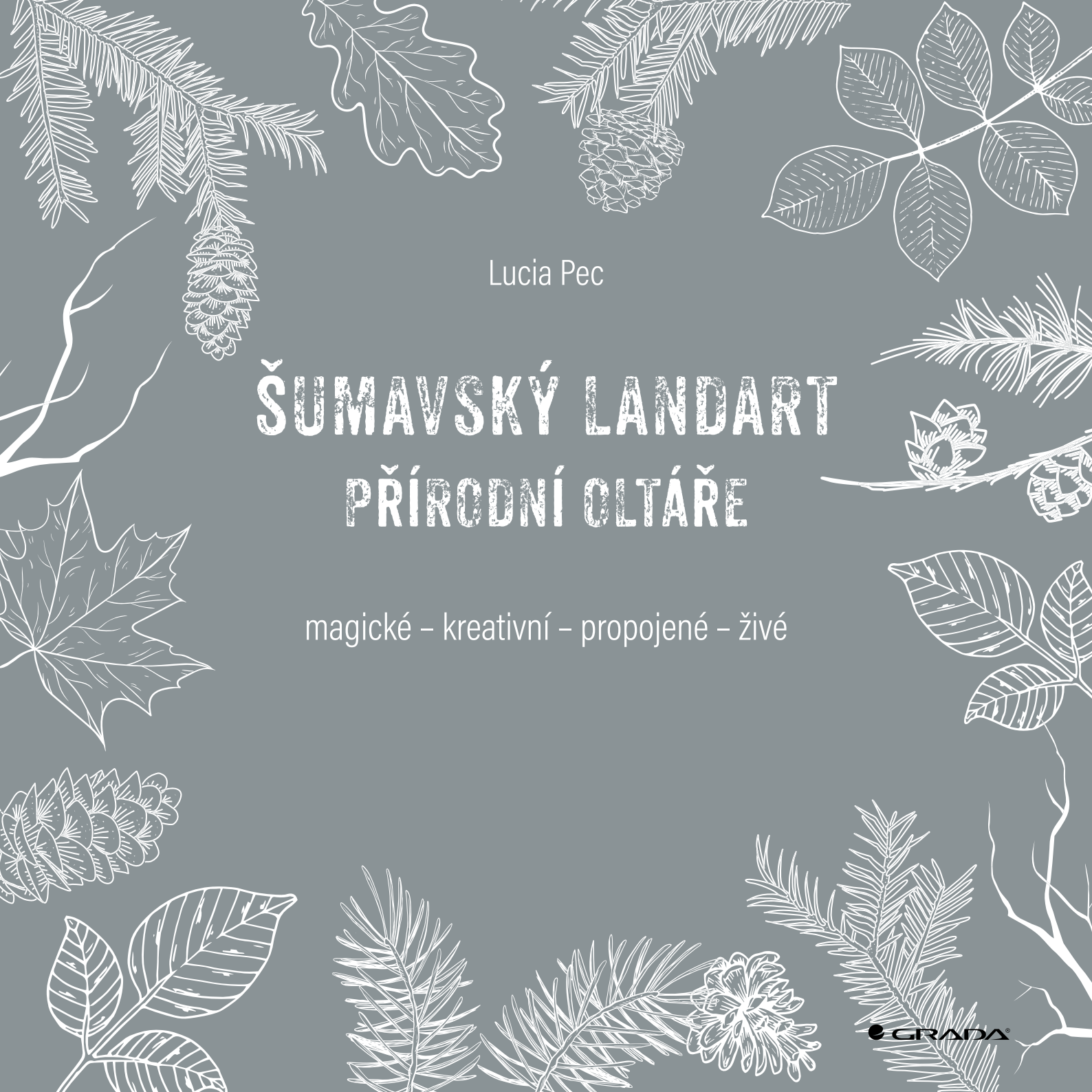
ŠUMAVSKÝ LANDART

přírodní oltáře

magické - kreativní - propojené - živé

LUCIA PEC

Lucia Pec

ŠUMAVSKÝ LANDART PŘÍRODNÍ OLTÁŘE

magické – kreativní – propojené – živé

PŘEDMLUVA

„Vše v přírodě nás neustále zve k tomu, abychom byli těmi, kterými skutečně jsme.“

Grete Ehrlich

Bytí v přírodě a s přírodou je pro mě vždy zároveň hlubokým setkáním se sebou samou a s mými kořeny. Venku se ztiším a prožívám přítomný okamžik – a vnímám sama sebe – jasnou, živou a se vším propojenou. Cítím, že jsem nesená, a pokojně a s láskou se otevírám celé své jedinečné podstatě. Jsme příroda – a příroda je naším domovem, domovem naší duše. V ní rozpoznáváme své posvátné a pravé bytí.

Svobodné a vědomé tvoření s přírodninami a přírodou jako takovou se znovu a znovu hluboce dotýká mého srdce. Umožňuje mi hlouběji poznávat svou vlastní magickou přirozenost a přivádět ji znovu k životu. Zázraky života i pomíjivosti jsou v přírodě všudypřítomné – posvátnost prostupuje vším bytím. Můžeme zde pocítit, jak velkým darem je být naživu.

Landart je pro mě cestou radosti, lásky, poznání a vzpomínání – vyjádřením tvořivé síly a magie, která prostupuje vším. Když tvořím společně s přírodou a odevzdávám se jejímu tvůrčímu proudu, prožívám, že vše, co potřebuji, už dávno existuje – kolem mě i ve mně. Mohu vše jednoduše nechat plynout, svěřit se věčné proměně a spoluvytvářet ji.

Příroda se odhaluje svým vlastním, univerzálním způsobem. Jsme součástí tohoto stvoření a jedno s tímto živým proudem. Když si to uvědomíme a vědomě pocítíme, můžeme pak cele vnímat její moudrost a zároveň ji rozpoznávat sami v sobě.

Mé výtvary se snaží otevřít srdce tomuto sebepoznání a jsou pozváním ke znovuobjevení našeho věčného spojení s přírodou a se sebou samými. K připomenutí toho, kým ve skutečnosti jsme, a k opuštění všeho, co už pro nás není pravdivé. V zázracích přírody – tvarech, barvách i rytmu střídajících se ročních období nalezneme moudrost, které naše srdce rozumí beze slov a která nás povede naší vlastní cestou.

Z celého srdce si přeji, aby se vás tato kniha dotkla, aby vás inspirovala, posílila a s láskou vám také připomněla, jak léčivé a nádherné je být tím, kým skutečně jste. Ať vás provází na cestě vedoucí k nalezení hlubších prožitků, vzájemného propojení, tvořivosti i objevení vnitřního světla v každém z vás.

Luci

STVOŘENÁ K TVOŘENÍ

Jsem dítětem Země, součástí přírody i celého vesmíru, kreativní bytost, nekonečně vděčná za to, že zde mohu být. Všechna tato díla vznikla na Šumavě. Miluji toulky přírodou a tvorbu prchavých uměleckých děl z přírodních materiálů.

Jestli se o mně chcete dozvědět více nebo se zúčastnit některého z mých workshopů landartu, stačí navštívit mé webové stránky, Instagram nebo Facebookový účet:

Web: www.mycreativenature.net
Instagram: [@my.creative.nature](https://www.instagram.com/my.creative.nature)
Facebook: www.facebook.com/mybeachart
Email: lucia.pec@gmx.de

Pokud vás má kniha a dílo nějakým způsobem osloví a dané téma se vás bude dotýkat, byla bych vám velice vděčná za online recenzi. Bude pro mě velmi cennou podporou. Velice vám děkuji, Luci.

POZVÁNÍ K VLASTNÍ TVORBĚ V PŘÍRODĚ

Jsme kreativním vesmírem v lidské podobě. Každý člověk je od přírody tvořivý, protože svou tvořivou sílu potřebujeme k vlastnímu bytí. Ať už vědomě, či nevědomě tvoříme v každém okamžiku svého života – dýcháme, trávíme, myslíme, cítíme, jednáme, mluvíme, dotýkáme se – tím utváříme svůj svět i svou realitu. Umění v jakékoli podobě je vyjádřením této magické tvořivé síly. Jako dětem nám intuitivní tvorba připadá zcela přirozená, ale postupně většinou ztrácíme spojením s touto vrozenou schopností a spolu s ní i důvěru ve vlastní tvořivou sílu, která vyživuje a formuje náš život. Kreativita je život – cesta, nikoli cíl – a je prostá jakéhokoli hodnocení. Je vyjádřením naší vnitřní přirozenosti. Ráda bych vás povzbudila, abyste ji v sobě znovu objevili. Každý tvůrčí proces je magickou cestou – hlubokým setkáním se sebou samými i s velkým celkem. Nebojte se vyrazit ven s otevřeným srdcem, důvěrou ve svou intuici a ochotou nechat se přírodou oslovit.

1. Vydejte se na cestu s otevřeným záměrem

Vydejte se ven – s taškou na přírodní materiály a vnitřním přesvědčením, že všechno je možné, ale že také nemusí vzniknout nic. Možná vytvoříte umělecké dílo, možná jen zažijete výjimečnou procházku. Buďte zvědaví a otevření.

2. Vědomé vnímání

Kráčejte pomalu. Pozorujte a dotýkejte se tvarů a vzorů a všímejte si i barev. Vnímejte vítr a naslouchejte zvukům. Nechte se oslovit – listem, šiškou, kamenem. Sbírejte přírodniny, ale vezměte si jen to, co už leží na zemi a co příroda sama uvolnila – upozorní vás na to sama. Dávejte také pozor, abyste nerušili zvířata či nepoškozovali rostliny.

3. Tvůrčí proud

Když ucítíte, že už jste nasbírali všeho dostatek, najděte si místo, které vás volá. Rozhlédněte se a pozdravte ho. A pak začněte tvořit. Důvěřujte své intuici – bez cíle a bez sebehodnocení. Položte první část, potom další. Možná vznikne vzor, mandala nebo něco zcela nového. Důvěřujte samotnému procesu. Vaše ruce, srdce i příroda tvoří společně. Zůstaňte otevření, a zatímco tvoříte, nechte se povznášet magickým tvořivým proudem.

4. Pozorování a poznání

Až budete mít dílo dokončené, ucítíte to. Dopřejte si čas a ticho je pozorujte. Co vám vypráví? Co zrcadlí o vás, vaší cestě, vašich pocitech a vašem bytí?

5. Vděčnost a odevzdání

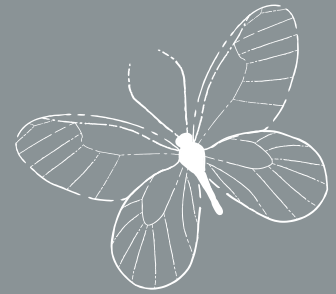
Pokud chcete, pořídte několik fotografií nebo video díla. Poděkujte – sobě, přírodě, materiálům i místu. A potom nechte své dílo odejít. S důvěrou je předejte proměně. Pomine, ale bude znovu přijato do přirozeného věčného koloběhu Země.

Každý krok tohoto procesu je darem a pozváním k prožívání našeho života jako tvořivého bytí – propojeného, živého a posvátného.

PODĚKOVÁNÍ

S hlubokou vděčností a láskou k ŠUMAVĚ,
kouzelné krajině,
která mě živí a drží,
která mi bohatě žehná svými zázraky,
jimiž rozkvétá mé srdce.

JARC

NOVÝ ZAČÁTEK

Je svěží jarní den, polovina března. Příroda pomalu procitá, i když jsou ještě patrné stopy zimy.

Procházím se alejí lemující louky a dívám se po čemkoli, co mě má potkat. Tady veverky zanechaly skořápky vlašských ořechů, zde někdo uřízl mladé vrbové větve se žlutozelenými kočičkami a nechal je ležet na zemi. Mezi listím se choulí zetlelé větve porostlé žlutými lišejníky a u cesty leží dlouhé, nadýchané jehnědy stříbrného topolu.

Tolik krásných darů přírody! A již vytvářím svou jarní mandalu, paprscitý kruh, pulzující centrum nových začátků.

Jaro je nezaměnitelné. Sluníčko a světlo se vracejí, pupeny raší, barvy se probouzejí, ze země vyrůstají čerstvé zelené klíčky. Je to tichý, ale silný impuls života po dlouhém období chladných a temných dní. Po studené zimě se v nás probouzí nový život. Jehnědy stříbrného topolu se lesknou ve slunečních paprscích a vzbuzují naději.

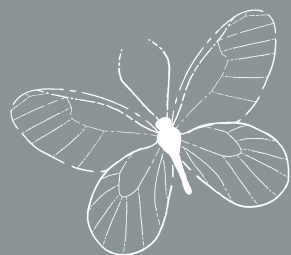
Skořápky vlašských ořechů dlouho chránily jádro uvnitř. I naše myšlenky a sny – úrodné a zralé – jsou nyní připravené se rozevřít a zcela se odhalit.

O použitých přírodninách:

Topol bílý (*Populus alba*) je robustní vysoký strom s výrazně bílými spodními stranami listů.

Dlouhé, purpurově červené samčí jehnědy obsahují pyl, který vítr rychle rozptýlí.

Ořešák královský (*Juglans regia*) se do našich oblastí rozšířil z oblasti Kavkazu a íránské vysočiny, kde provází člověka již po tisíciletí. Jeho plody – vlašské ořechy – jsou nejen velice chutné a výživné, ale mají i silné léčivé účinky.

Obrázek: různé jehnědy a větvičky poskládané s lišejníky a skořápky vlašských ořechů

EXTÁZE

Je už skutečné jaro, zima viditelně ustupuje. Při své procházce zhluboka dýchám svěží jarní vzduch. Divoký vítr sfoukl k zemi barevné jehnědy olše. Nechávám se vést jejich tvarem, barvami a energií – a pod rukama mi vzniká dynamický vířivý pohyb. Vše v tomto okamžiku je v pohybu. Sluneční světlo dopadající na jehnědy, jarní vzduch i já. Každý atom je součástí tohoto tance. Kdy jste se naposledy odevzdali extatickému pohybu života – bez zábran, bez kontroly – a stali se součástí takového divokého tance?

Všechno ve vesmíru je neustále v pohybu. Země se otáčí kolem Slunce rychlostí 30 kilometrů za sekundu, naše těla se skládají z atomů, v nichž kolem jejich jader obrovskou rychlostí v řádu tisíců kilometrů za sekundu obíhají elektrony. Jsme hmotou a energií v neustálém pohybu. Extáze znamená vystoupit sami ze sebe, opustit obvyklé vnímání a vstoupit do stavu odevzdání se, svobody, divoké radosti nebo hlubokého spojení. Může vzniknout spontánně – v tanci, hudbě, přírodě, lásce – nebo být vědomě vyvolaná meditací, hlubokým dýcháním, zpěvem a kreativní tvorbou. Tyto okamžiky jsou mocné – léčivé, osvobozující a životadárné. Jsou připomínkou, že je v nás čistý život. Není nutné se jich stále držet, ale je dobré se jim občas otevřít.

O použitých přírodninách:

Olši (*Alnus sp.*), jejíž kořeny odolávají záplavám, se daří na březích řek a v lužních lesích. Samčí jehnědy jsou první předzvěstí jara. Obsahují v sobě miliony pylových zrněk. Vítr je rozfoukává do dálky, kde opylují samičí květy. Semena z malých, černých, dřevnatých šišticek poskytují potravu zpěvným ptákům, např. čížkům a stehlíkům.

Obrázek: poskládané samčí jehnědy a samičí šištice olše

HODNOCENÍ

Nacházím úlomky kůry z pokácených smrků, které byly napadené lýkožroutem smrkovým (kůrovcem). Kůra má v sobě nádherné vzory – jsou to požerové chodbičky larev kůrovce. Chci nechat vyniknout jejich kráse. Doprostřed z kůry vytvořeného obrazce pokládám jemné smrkové samčí květy. Co se nám jeví jako zkáza či nepřítel, bývá při bližším pohledu součástí širšího přirozeného kontextu. Neexistuje pouze jednoduché černobílé rozdělení na „dobré“ a „špatné“. Co kdybychom svět méně soudili a přistupovali k němu s větší otevřeností?

Máme tendenci dělat rychlé úsudky – toto je škůdce, to je katastrofa či hrozba. Ale mnohé z toho je pouze zpětnou vazbou ekosystému – a často i odrazem našich vlastních činů. Lýkožrout smrkový je přirozenou součástí přírody. Pouze smrkové monokultury vysazené lidmi podporují jeho přemnožení a činí z něj problém pro lesní hospodářství. V nedotčených smíšených lesích, jež jsme z velké části vykáceli, byl lýkožrout součástí stabilní rovnováhy. Můžeme ho potírat, bojovat proti němu a kácet napadené stromy, anebo se můžeme zastavit a pokusit se to pochopit. Nemusíme hned bojovat proti všemu, co způsobuje rozklad – občas stačí jen se z toho umět poučit. Ukvapené úsudky a hodnocení v mezilidských vztazích nám někdy brání hlouběji přemýšlet o svém vlastním chování.

O použitých přírodninách:

Lýkožrout smrkový (*Ips typographus*) klade svá vajíčka do lýka smrků (*Picea abies*). Larvy se živí cévní tkání, vytvářejí pod kůrou chodbičky, a tím přerušují transport vody a živin ve stromu. V případě hromadného napadení kůrovcem – zejména v oslabených smrkových lesích – může v důsledku toho mnoho stromů uhynout. Naproti tomu v přirozených smíšených lesích podobné nebezpečí zdaleka tolik nehrozí.

Obrázek: sestavené kousky smrkové kůry s chodbičkami od lýkovce smrkového